

KAINA:

Metams 5 rb., pusme-
čiui 2 rb. 60 kap., 3
mėnesiams 1 rb. 30 kp.
1 mėnesiui 45 kap.

Skyrium numeris 5 kap.

M. II.

Lietuvių Balsas

Kovo 31 d. 1916 m.

Redakcijos ir Administracijos adresas: PETRAPILIS, Baskov per. № 29,
Tel. 652-02.

Redakcijos sekretorius L. Noreika priima kasdien, be sekmadienių, nuo 12—2 val. dieną.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys)
prieš tekstą 60 kap.,
po teksto 30 kap.,
Darbo ieškantiems:
eilė 10 kap.

Giminių ieškantiems
eilė po teksto 10 kap.

№ 26 (55)

Kareiviai- taupnumas- šoviniai-

štai kas įveiks priešininką ir padės mums jį nugalėti.

Ginklų ir šovinių per šį neregėtą karą išeina neregėta daugybė. Nei jų dirbti, nei panaujinti
jų atsargos negalima be didelių ir nuolatinių išlaidų.

Jūs galite ir privalote prisidėti prie tų išlaidų. Taupykite skatiką ir Jūsų sutaupytais pinigais
pirkite karo paskolos poperius. Jūsų pinigai neš Jums gerus procentus, o narsioji kariuomenė
gaus naujų ginklų ir šovinių.

Paskolos sąlygos.

Paskolos obligacijos yra leidžiamos 50, 100, 500, 1000, 5000, 10.000
ir 25.000 rub. didumo ir duoda, pradedant nuo 1916 m. vasario 1 d.,
5 1/2%, kurie išmokama dviem atvejais per metus — vasario 1 d. ir ru-
gpjūčio 1 d.

Procentų išmokėjimas bus visuomet paliuosuotas nuo mokesnio,
mokamo už pelną nuo pinigų kapitalų.

Visos obligacijos bus panaikintos lig 1926 m. vasario 1 d.; lig to
laiko paskola nebus išpirkama.

Termininiai kuponai ir panaikintos obligacijos bus apmokama Valsty-
bės Bankoje, Izdo Kasose (Kaznačeistvose) ir Taupomosiose Kasose.

Paskolos obligacijos bus priimamos užstatyti, pasiimant izdo užsa-
kymus (podriady) ir pristatymus (postavki), taip pat apsaugoti terminais
išskirstomiems akcijų mokesniams ir tamožnių muitams, — kainomis, Fi-
nansų Ministerio skiriamomis.

Šios paskolos obligacijų savininkai turės teisę pakeisti jas kitomis
valstybės paskolų obligacijomis, tokio pat arba ir ilgesnio termino, ku-
rios gali būti išleistos Imperijos viduje per 1915 metus; toms naujoms
paskoloms apmokėti bus priimamos šios paskolos obligacijos tokia kaina,
kokia jos išleistos.

Kame ir kada galima pasirašyti:

Pasirašyti paskolai galima nuo kovo 15 d.
pradedant šiose vietose:

Valstybės Bankos Kontorose ir Skyriuose,
privatinėse komercijos bankose,
Izdo Kasose (nuolatinėse),
miestų visuomenės bankose ir
savitarpinio kredito draugijose.

lig balandžio 22 die-
nos, ir šią dieną.

Petrapičio Valstybės Bankos Kontoroje, Vyriausiojoje ir Gubernijos Izdo Ka-
sose paskolai pasirašyti galima, be darbo dienų, ir visomis šventomis dienomis
nuo 11 val. lig 2 val. dieną, išskyrus kovo 25 d. Didįjį Penktadienį ir pirmi dvi
Velykų dieni.

Valstybės Taupomosiose Kasose,
mažą kredito įstaigose ir
Karo laukų Izdo Kasose.

lig gegužės 13 dienos
ir šią dieną.

Petrapičio Taupomojoje Kasoje ir jos Skyriuose pasirašymai priimami nuo
10 val. ryto lig 8 val. vakaro visomis darbo ir švenčių dienomis, išskyrus kovo
25 d., Diuziojo Ketvirtadienio vakarą, ištisą Didįjį Penktadienį ir Šeštadienį pir-
mą dieną Velykų, balandžio 23 d. ir gegužės 6 d.

Pasirašymo sąlygos.

Išleidžiamoji kaina yra 95% pastatytosios (nominalinės) vertybės,
pridėjus prie jos bėgamuosius procentus, skaitant nuo 1916 m. vasario
1 dienos.

Kas nori apmokėti obligacijas už visą savo pasirašytąją sumą, ap-
moka jas tą pat dieną kada pasirašo.

Kas pasirašys Valstybės Bankoje, privatinėse komercijos ir miesto vi-
suomenės bankose daugiau ne už 500 rub., o Izdo kasose, Taupomo-
siose Kasose, savitarpinio kredito draugijose ir mažo kredito įstaigose —
daugiau ne už 300 rub., apmokėjimas gali būti paskaldytas ratomis, bet
taip, kad pasirašytosios paskolos obligacijų sumos 50% būtų įmokėta
pasirašymo dienoje, o likę 50% ne vėliau, kaip lig gegužės 13 d.

Kas pasirašo mokėsiąs ratomis, tas, be įmokamųjų tuojau pasirašy-
tosios sumos 50 %, kartu turi įnešti 5% užstatą nuo nominalinės liku-
sios neapmokėtos obligacijų sumos.

Palengvinimai obligacijoms laikyti.

Obligacijų savininkai, nieko už tai nemokėdami, gali atiduoti jas sau-
goti Valstybės Bankos įstaigoms, Izdo ir Taupomosios Kasoms, įnešę
tik paskirtą gerbinį mokesnį. Kas turi pasidėjęs pinigų Taupomosiose
Kasose ir, pirkdamas tose kasose paskolos obligacijas, įneša jų mokesnį
rašydamas jį taupomosiose knygelėse, tas nemoka nė gerbinio mokesnio.

Skaitykite ir platinkite

„LIETUVIŲ BALSAS“

LIETUVIŲ BALSAS rūpinasi žadinti lietuvių tautos sąmonę ir stiprina jų dvasią, kad kantriai lauktų karo pabaigos.

LIETUVIŲ BALSAS padeda šviesties ir tobulinties; jis ragina tautiečius šiuo ištrėmimo metu pasiimti iš svetimtaučių, kas tik dora ir naudinga, o nesigabenti grįžtant tėvynėn nieko, kas žemina mūsų tautą.

LIETUVIŲ BALSAS didžiausias troškimas sujungti tautiečius viena tautos ir tėvynės meilės juosta ir paruošti kiekvieną lietuvių, kad, kaip tik paliaus žvangęje ginklai, tuojau grįžtų Lietuvon, nes tėvynės žemėlė, pavirtusi per karą dirvonais, prirausta duobių ir griovių, laukia ariama ir valoma, o nugriauti tėvų kapai — aptveriami.

LIETUVIŲ BALSAS, dėdamas savo skiltyse kuopigiau sia kaina skelbimus-ieskojimus, grąžina tėvams vaikus, vaikams tėvus, padeda surasti nuklydusius brolius, seseris, gimines ir pažįstamus.

LIETUVIŲ BALSAS kainai: Rusijoje metams 5 rb.; 9 mėnesiams 3 rb. 90 kap.; 6 mėnesiams (pusė metų) 2 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap.; vienam mėnesiui 45 kap. Užsieniuose metams 9 rb.; 9 mėnesiams 6 rb. 80 kap.; 6 mėnesiams (pusmečiui) 4 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 2 rb. 35 kap.; 1 mėnesiui 80 kap. Skyrum numeris 5centai.

Iš Amerikos pinigais, laiškus gauname. Siuntinėti „Liet. Balsą“ į užsienius rusų cenzūra neleidžia.

SKELBIMŲ KAINA. Petito (smulkaus rašto) eilutė (dalinant puslapi į keturias skiltes) prieš tekstą — 60 kap.; po teksto — 30 kap. Pabėgėliams, ieškantiems giminių arba darbo petito eilutė po teksto — 10 kapeikų. Amerikoje prieš tekstą 50 centų, po teksto 25 cent. petito eilutė, giminių ieškautiems po teksto 10 centų petito eilutė.

Lietuvių Balso adresas: PETROGRAD, Baskov per. 29.

3

Katalikų domei!

STASIO JACKEVIČIAUS sandėlyje,

MASKVOJE, gaunama «DANGAUS ŽVAIGŽDUTĖS» maldaknygių ir kitokių paprastais ir gerais aptaisais.

KRYŽELIŲ, MEDALIKELIŲ, pakelciančių škaplierius, su lietuviškais parašais ir metalinių bei sidabrinių RETEŽELIŲ, RAŽANČIŲ — stiklinių, kukuvinų bei medinių.

Didelis pasirinkimas įvairių LIETUVIŠKŲ ATVIRUKIŲ: VELYKINIŲ ir kitokių.

KNYGŲ: «Lietuvos virėja», Kristaus gyvenimas» ir «Šv. Istorija» Šusterio.

Čia pat priimama

„Lietuvių Balsui“

prenumerata ir skelbimai (redakcijos kaina).

Kreipties: C. I. ЯЦКЕВИЧУ, МОСКВА, Сретенка, Селиверстовъ пер. домъ № 4, кв. 6. 483—5

Petrapolis, Kovo 31 d.

Gyvenimo paradoksai (nesąmonės).

Iš žilos senovės eina patarlė: „qui tacet—consentire videtur“ (kas tyli—matyti sutinka). Rymo teisėje buvo tai neginama tiesa, kurią teisėjai vykdė nusidėjėlio kaltei išaiškinti. Dabarties teismams liepiama kaltinamojo tylėjimą nelaikyti prisipažinimu. Vienok jeigu kaltinamasis tyli, tai teisėjo sąžinėje dažniausiai vis lieka šioks toks įsitikinimas prieš jį. O kasdieniniame gyvenime, jei kaltinamasis ko nors nesigina, tyli, tai minia dažnai laiko jį prisipažinusį kaltu.

Dar Vilniuje gyvendamas, vieną kart „Vaire“ buvau pasižadėjęs dabar apie kaikuriuos dalykus tylėti, kadangi dabar ne ginčams metas. Bet kai kuriems besilaikant taktikos: „ne veikti, bet peikti“, — kaltinti kitus, randu sąžinės pareigą apie tuos peikimus atsiliepti.

Dar keli įžangos žodžiai.

Tautai esant tokiose sunkiose gyvenimo sąlygose, kaip lietuvių tauta, — sunkesnėse, ne kaip kuri kita tauta pasaulyje, — reikalingas kuodidžiausias pajėgų jungimas vienybėn, jei tik tauta, kaip tokia, nori vykusiai vesti kovą už buvį. Tai reikalingas nuolatinis, ilgam laikui, iki sau nepatiksime reikalingų teisių minimumo. — Dar didesnis tasai vienybės rei-

kalas dabar, šito karo metu, kada kuodidžiausios ugnies bangos gresia išnaikinsiančios mus, kada žymi tautos dalis išblaškyta po platųjį pasaulį.

Vienybės reikalui vykinti buvo mėginta dar Vilniuje imties tarybų. Bet kaip tik buvo prieita prie darbo, tuoj išlindo kuoilgiausi partijų ragai, kurie taip nutolino vienus nuo kitų, kad susikalbėti jau nebegalėjo. Reikalingiausiu šiuo metu darbu, tokiu, kuris gali visus suvienyti, buvo pripažintas šelpimo darbas. Buvo sumanyta tam tikra draugija — „Lietuvių draugija nukentėjusiems del karo šelpiti“, — Buvo paskirtas pirmas visuotinis susirinkimas (susirinkimas organizuotis). — Vienu iš draugijos įsteigėjų buvau pasirašęs ir aš, taigi draugijos įstatais turėjau teisės kviešti pirmajin susirinkimui, ką laikiau reikalingu pakviesti. Tokią pat teisę, žinoma, turėjo kiekvienas, kas buvo pasirašęs įsteigėju. Prieš susirinkimą man teko sužinoti, jog ir dešinysis ir kairysis Vilniaus lietuvių visuomenės sparnai rengiasi kovoti visuotiniame susirinkime, norėdami katras į savo rankas paimti draugijos vadėles, t. y. išrinkti iš savo tarpo Komiteto narių daugumą. Vadinasi, vienybės tikslas iš vieno iš kitų plėno buvo išmetamas. Matydamas, kad ne pasitarimų, ne kompromisų keliu ma-

Lietuvių Draugijos

nukentėjusiems del karo šelpiti Charkovo skyrius persikėlė kitan butan: Ярославская ул. д. № 18. 329—1

„Lietuvių Balso“ Skaitytojams.

Balandžio 1 dieną baigiasi pirmas šių metų bertainis. Kas buvo užsisakęs „Lietuvių Balsą“ tik 3 mėnesiams, kviečiame pasiskubinti užsisakyti ir toliau. Neužsimokėjusiems lig balandžio 7 dienos, „Lietuvių Balso“ siuntinėjimas bus sustabdytas. 2

Jekaterinoslavo amatų mokykloje pasiliosavo vietos piešimo ir braižymo mokytojo ir kurpių skyriaus vedėjo.

Kas norėtų užimti tas vietas tekreipiasi šiuo adresu:

Екатеринославъ, Николаевскій 20, Ф. М. Пенкайтису Литовскій Комитетъ). 509—1

noma organizuoti draugija, bet kovos, aš radau reikalingų, idant visuotinis susirinkimas būtų sukvietas ne dirbtinai, ne iš tų asmenų, kurie geistini formaliems draugijos įsteigėjams, bet kiek galint, demokratinio visuomeniniu būdu. Tai aš išspauzdinau „Vilties“ dienraštyje pranešimą, kuriuo visuotinis susirinkimas buvo kviečiamas kiekvienas, kas užjaučia steigiamosios draugijos tikslą.

Visuotinis susirinkimas atvyko arti šimto žmonių. Dauguma pasirodė prigulinti prie vidurio ir dešiniųjų srovių pasekėjų. Kairysis sparnas negalėjo laimėti rinkimų. Bet kadangi susirinkimo daugumos nebuvo suvis atmetas vienybės reikalas ir kadangi vienybės delei reikėjo komitetan išrinkti ir kairiųjų srovių žmonių, tai komiteto nariais ir buvo išrinkti ir kairiojo sparno žmonių greta kitų A. Janulaitis ir J. Mašiotas. Bet nedidelė kairiojo (ne kairiausiojo) sparno kuopelė, kuri labiausiai norėjo ir tikėjosi naujos draugijos darbą vesianti, buvo nepatenkinta tokiomis rinkimų rezultatais. Prasidėjo visoki komiteto ir draugijos šmeižimai — suniekti jai nuomonėje tų, iš kurių buvo tikimasi daugiausia lėšų gauti, t. y. rusų vyriausybės ir visuomenės.

VORONEŽE „Saulės“ KURSUOSE bus pradėtas naujos jaunikačių ir mergaičių, norinčių liaudies mokytojų teises įgyti, kuopos rengimas.

Norintieji įstoti į tą kuopą turi turėti 4—5 klasių didumo mokslą ir išreikšti savo norą, paduodami savo adresus Centralinio Lietuvių Komiteto įgaliotiniui Kanauninkui Olšauskiui: Voronežas, Mažoji Dvorianska gatvė № 21.

Apie mokslo pradžią bus paskelbta vėliau.

„SAULĖS“ Draugijos pirmininkas Kanauninkas K. Olšauskis.

468—9

Reikalingas lietuvis agronomas

UKIO KURSAMS VESTI KOSTROMOJE.

Algos iki 150 rub. mėnesyje. Kreipties: Kostroma, Rusina 34, Lietuvių Komitetui.

503—3

Reikalingas mokytojas pradedamajai mokyklai REVELYJE.

KREIPTIES į Revelio L. Dr. n. d. k. š. skyriaus pirmininką J. Norkevičių Никольская 18, РЕВЕЛЬ. 507—2

Tam tikslui komitetas ir draugija buvo apskelbti esą klerikaliniai ir nacionalistiniai. Kairiojo sparno komiteto nariai buvo prikaltinti išėiti iš komiteto ir draugijos, idant tuo faktu pavirtinus rusų visuomenei negeistiną draugijos ir komiteto sąstatą ir veikimą.

Visas tas prakaito liejimas—draugijai ir komitetui suniekti—nepasisekė. Aukos pradėjo plaukti, ir draugija veikti. Išstojęs iš komiteto A. Janulaitis negalėjo pakęsti skleidžiamos per Vilniaus rusų laikraščius netiesos apie draugiją ir tuoj ėmėsi per tuos pat laikraščius tą netiesą aiškinti.

„Lietuvių draugija nukentėjusiems del karo šelpiti“ ir dabar plačiai darbuojasi. Kiekvienam bedirbant tenka apsirikti, negerau ką nors atlikti. Geistina, kad kas kito darbą apvertintų, parodytų jo negerumus, kad galima būtų pataisyti. Rodosi, reikėtų laukti, kad „Lietuvių dr-jos nuk. del karo šelpiti“ darbo netobulumus aiškintys pirmiausia jo priešininkai. — Vilniuje tie priešininkai spietėsi apie „Lietuvos Žinias“. — Dabar jie susijungę Amerikoje prie „Ateities“, Rusijoje—prie „N. Lietuvos“.

Po tos įžangos prieinu prie kai kurių nesąmonių išdėstymo.

I. „N. Lietuvos“ 4-me № straipsnyje „Iš mūsų santykių“ vėl ramdame tokį pat „Lietuvių dr-jos nuk. del karo šelpiti“ steigiamojo susirinkimo ir komiteto nupasakojimą, koks buvo skleidžiamas Vilniuje. „Bet steigiamajam susirinkime klerikalai, norėdami pagriebti šelpimo darbą vien savo rankosna, — skaitome tame straipsnyje. — pasinaudojo suvartytų Vilniun davatų buriais ir neišrinko netinkamų sau žmonių. Tikslas buvo

aiskus. Girdamiesi, būsia sunkiais Lietuvos gyvenimo laikais... klerikalai ir nacionalistai gelbėjo žmones, jie tuo pačiu tvirtino savo pozicijas. Ne įvairių srovių atstovai draugijai reikalingi, sakė jie, bet tie, kurie moka ir nori dirbti, vienok tat nekludė jiems pašalinti nuo darbo nuo seno žinomų darbininkų. Tada pažangiųjų dalis išėjo iš draugijos, aiškindami, tą savo žingsnį tuo, jog, esant tokiam vienpusiškam komiteto sąstatui, jie negali tikėti, kad bus varomas tėvynės gerui darbas teisingai (mano pabrūkta) ir todėl negali nešti atsakomybės už draugijos darbus. Taip griuvo vienybė pačioje Lietuvoje.

Išrašiau ilgą ištrauką, kad nebūčiau įtartas iškreipęs autoriaus mintį. Jeigu kalbėti apie vienybę, tai toje ištraukoje visa nesąmonių eilė. a) Steigiamasis susirinkimas buvo sukvietas tikru demokratų visuomenės dėsnium: buvo per dienraštį kviečiamas kiekvienas, kas užjaučia draugijos tikslą. Kiekvienas tikras demokratas privalo tokio susirinkimo daugumos nusprendimams pasiduoti, jei nenori patsai vienybės ardyti. Kad visuomenės, taigi ir susirinkimo dauguma — senos tikybos davatkos ir davatkinai, tai nėra ko kaltinti, reikia dirbti, kad jie mažėtų. — Jeigu susirinkimo dauguma būtų buvę kairiojo sparno davatkos ir davatkinai, tai kairysis sparnas komiteto narių daugumą būtų išrinkęs iš savo tarpo ir būtų tapęs draugijos vadu. Kadangi susirinkimo dauguma buvo ne kairiojo sparno žmonės, tai ir komitetan narių dauguma buvo išrinkti nekairieji. — Tai normalinė normaliniai sukviesto susirinkimo išvada. Kas paskiausias ejo prieš susirinkimo nusprendimus, tasai ir suardė vienybę. Jei būtų laimėję rinkimus kairysis sparnas, o dešinysis būtų šmeižęs ir boikotavęs draugiją, jisai ir vienybės ardymo kaltininku būtų tapęs. — Juk, Tamstos, „Lietuvių dr-jos n. d. karo šelpi“ boikotistai ir kitų vienybės ardymo kaltintojai, jei būtute turėję susirinkime balsų daugumą, būtute rinkę komitetan ne tuos, kuriuos būtų dešinieji jums siūlę, bet kuriuos patys būtute norėję matyti komiteto nariais, o pirmiausia savųjų daugumą. Taigi, kaltindami kitus už tokį pat elgimąsi, einate otentoto moralės keliu: kas tavo, tai ir mano, o kas mano, tai ne tavo.

b) Susirinkimo dauguma vienok nesunaudojo visai savo teisių: ji komitetan išrinko nevien dešiniuosius, bet įvairių srovių žmones, dargi kairiojo ir kairiausiojo sparnų. Taigi tie, kurie išėjo iš draugijos narių ir pradėjo ją šmeižti, jau suvis neturėjo pamato tokiai savo taktikai. Jie patys prikaltino savo vienminčius išstoti iš komiteto, o kitus net ir iš draugijos. Kad ir buvo kalbėta kai kurių susirinkime prieš srovių atstovų reikalingumą komitete, bet susirinkimo dauguma jų nuomonei nepritarė, ką ir parodė, išrinkdami komitetan įvairių srovių žmonių. Boikotininkų (trumpumui taip vadinsiu augščiaus aprašytąją grupę) grupė, privertusi kairiuosius komiteto narius iš jo išstoti, pati padarė komitetą, jos žvilgsniu, „vienpusišką“, o paskui ir dabar kaltina kitus už komiteto „vienpusiškumą“.

c) Visur kulturingose visuomenėse, iš darbų, pasielgimų sprendžiama, teisingai, ar neteisingai elgiama. Boikotininkų grupė su „N. Lietuva“ kitokiais doros keliais eina: jie negalėję, esą, tikėti, kad komitetas, esant vienpusiškam jo sąstatui, teisingai varytų tėvynės gerui darbą. Vadinasi, kas ne taip tiki, kaip aš, tasai negali būti teisingas. Tokia dora atmena viduramžį. Na, o jei Tamstos, boikotininkai, būtute komitete dauguma, tai dešinieji dėl to turėtų jų nuomone tikėti, kad komitetas teisingai varys darbą? Su tokio protavimo žmonėmis nesusikalbėsi...

II. Įvyko Petrapilyje lietuvių suvažiavimas nukentėjusius del karo metu tautos reikalams aptarti. Suvažiavimą sukvietė tam tikra organizacinė komisija, susidariusi iš Centra-

linio Komiteto, Maskvos ir Petrapilio draugijų atstovų. Kviesiti suvažiavimą dar nuo rudens ypač Maskvos lietuviai ragino. Iš boikotininkų grupės, nors gana daug buvo kviesių, bet atėjo suvažiavimui tik tiek, kad vienos rankos pirštų būtų per daug jiems suskaityti. Pasirodo, kiti ir šitą suvažiavimą boikotavo ir tuo savo pasielgimu dar kartą parodė, jog jiems šitame pavojingiausiame mūsų tautos gyvenimo momente net nuo bado žmonių gynimas nerūpi. Skaudi kaltė, reikia teisintis. Pasiteisinimo būdas — taktika geriausia, — tai kitus kaltinti.

a) Centralinis Komitetas, kaip augščiaus aiškinta, prieš juos mirtinai prasikaltęs. Sau pateisinti del suvažiavimo boikotavimo, „N. Lietuva“ (Nr 11) ir L. Požėla („N. Lietuvos“ Nr 10) tvirtina, būk suvažiavimą sukvietęs ir organizavęs Centralinis Komitetas. Tai aiški netiesia: ji boikotininkų tvirtinama tik sau pateisinti. b) „N. Lietuvos“ redakcija dar iškiša vieną formalinę priežastį: redakcija nesanti kokia įstaiga šelpiti nukentėjusiems del karo žmonėms; jos atstovas negalėjęs duoti jokios apyskaitos ir, žinoma, nebūtų galėjęs išpildyti vieno svarbiausių suvažiavimo programos reikalavimų. Taip tvirtina redakcija. Bet toks tvirtinimas — jei ne veidmainiavimas, tai suvažiavimo programos nesupratimas, su kuria pranešimai apie veikimą (apyskaitos) buvo laukiami tik iš draugijų ir jų igaliotinių, gi redakcijos buvo kviečiamos del to, kad josna daugiausia suplaukia žinių apie pabėgėlių nelaimės, šelpimo netobulumus ir t. t. Ką tik išrodytos nesąmonės liečia tik formalumus.

Eisime prie principų.

c) „Tokiam darbe, kur užtenka gauti milžiniškų sumų iš tam tikrų šaltinių ir savo nuožiūra juos vartoti be plačių mūsų gyventojų svogsnų kontrolės, — tokiam darbe mes nenorime dalyvauti“, skelbia „N. Lietuva“ (Nr 11).

Čia bent yra atvirumas, aiškumas. Bet nuosakumo vis delto nėra. Juk „Žiburėlis“, „Maskvos lietuvių draugija augštųjų mokymų moksleiviams šelpiti“, Vilniuje „Gydymo ir maitinimo draugija“, kurioje mūsų kai kurie boikotininkai dalyvavo: „Teisių ir agronomijos pagalbai teikti draugija“, kuri jų buvo sudaryta taip pat veikė ir veikia savo įstatų laikydamas, be organizuotos šelpiamųjų kontrolės. Kodel boikotininkams tų draugijų darbas atrodo normaliniu, o kitų, taip pat legalinis, valstybės įstatais vedamas, darbas atrodo nenormaliniu? Kodel gi patys „boikotininkai“ dar nesudarė nė vienos begalinės draugijos, kurioje ir šelpiamieji organizuotai kontroliuotų darbą? Pirm, nei kitus peikus, pridera patiems padaryti pavyzdį.

d) „Jūs, kurie užmiršę tautos didybę, — šaukia toliau „N. Lietuva“ (Nr 11), — keliaklupsčiais prieš biurokratus, pasigailėkit lietuvių tautos ir nesidėkite jos atstovais! Biurokratai jus priėmė, iš bėdos priglaudė ir gausiai apdovanojo. Bet neužmirškite, kad jie žiūri į jus, kaip į savo bernus, pakol... jūs jiems reikalingi. O paskui? Ar nepasirodysit jūs paviršium beleidžiai savo šaknis lietuvių dirvoj? Mums skaudu matyti, kaip daugelis dorų darbininkų, kurie atvira širdžia eina visuomenės naudai dirbti, turi arba atsitraukti, arba, nebematydami kitų opų darbo reikalų, atsiduoda jums. Žinoma, gimę šliaužyti — lakstyti negali. Bet tie, kurių sparnai laikinai parišti, keliaklupsčiai nenori“.

Prašau atleisti, kad tokią ilgą ištrauką išrašiau. Bet ji tokia įdomi! Matyti, žmogus socialiai pavalgęs ją šiuo sunkiu momentu rašė!

Kada šimtai tukstančių žmonių reikalauja gelbėjami nuo bado ir šalčio, tokį reikalą patenkinti gali pajėgti tik valstybė; tik ji gali duoti maždaug užtenkamai lėšų. Iš jos tos lėšos ir ieškomos. „N. Lietuva“ kitokių lėšų šaltinio neparodo, ir ji pati, ir jos vienminčiai iš kitokio šaltinio gaunamomis lėšomis negelbsti plačių

minių nuo šalčio ir bado. Tie, kas šelpimo darbą dirba, kasdien mato, kad gaunamų lėšų permaža. „N. Lietuva“ vadina tas lėšas „gausioms dovanomis“. Ji ir jos vienminčiai juokiasi iš tų, kas lėšas parupina mūsų pabėgėliams, kad „jie keliaklupsčiai“.

„N. Lietuva“, tur būti mano, jog geriaus būtų, jei mūsų minios nuo bado ir šalčio išmirtų, nekaip kad mūsų dr-jos iš vyriausybės lėšų imtų! — Na, o „Žiburėlis“ ir „Maskvos lietuvių dr-jos moksleiviams šelpiti“ ar ne keliaklupsčiai? Kaip apie tas draugijas „N. Lietuva“ mano. Juk jos taip pat iš biurokratų lėšas gauna. — Ne, gerbiamieji, nei tos, nei kitos draugijos ne keliaklupsčiai, ir ne šliaužioja, bet reikalingą darbą dirba, o Tamstos ne areliais lakstote ir maistą sau v a r u paimate, bet gaidžiais ant tvoros giedate, o lesti žemėn nusileidžiate.

III. L. Požėla, paliesdamas Vilniaus atsitikimus („N. Lietuvos“ 10 num.), atkartoja tas pačias nesąmones, apie kurias aš augščiau kalbėjau. Bet jo laiške Centro Komitetui yra dar vietų, pro kurias tylomis negaliu praesti.

a) „Rodos nemaža laiko jau praėjo nuo tos dienos, kaip žiauri biurokratų ranka nubloškė į Rusijos gelmę šimtus tukstančių lietuvių darbininkų ir ūkininkų. O ką padarė? Tamstos vardijate galybę skyrių ir rodote, kaip plačiai yra duodama pagalbos. Sakykite, o kur tie, kurie po nežinomus sodžius išblaškyti? Arba tie, kurie netoli jūsų gyvena ir jūsų nemato?“. Kaltinimas būtų teisingas ir teisėtas, jei p. Požėla ir jo vienminčiai būtų pasisilę Centro Komitetui dirbti ir būtų buvę darban nepriimti, jeigu mums apskritai nestigtų darbininkų, o Centro Komitetas ir kitos draugijos, turėdamos lėšų, nesugebėtų jų norinčių toje draugijoje dirbti, įtraukti darban. Gi dabar tą priekaištą Požėla ir jo vienminčiai privalo sau adresuoti veikiančios draugijos nepajėgia viso šelpimo darbo atlikti, tai kodelgi jus tik kaltinate, o patys nepadedate joms dirbti, ar stačiai prie jų prisidėję, ar naujas organizacijas sudarę. Kada pajėgų stoka, tada kaltės negali būti.

b) L. Požėla tvirtina, kad Centro Komiteto apyvartos rodančios „aibė nereikalingų žmonių, kurie pas tamstas įsitaisė ir savo draugus aprūpino, bet kurie tuo pačiu atitraukė duonos kąsnį nuo alkstančiųjų ištremtųjų“. Čia jau ne nesąmonė, bet skaudus kaltinimas. Gaila, kad Požėla nesiteikė atvykti suvažiavimui ir išrodyti, kokie nereikalingi žmonės yra Centro Komiteto apmokami. Keikia, kad jis tai išrodytų ar viešai per laikraštį, ar kokių kitų keliu. Centro Komitetas jaučiasi per mažą turįs bendradarbių, o Poželos nuomone, to komiteto apmokami kai kurie nereikalingi žmonės. Centro Komitetas gavęs nurodymus, be abejonės dėkingas būtų nurodantiems, juos apsvastytų ir, ką rastų reikalingu, pataisytų. Nuomonių skirtumas gal ir turėtų vietos, bet jisai būtų pamatuotas.

c) Ir Požėla, kaip ir „N. Lietuva“, randa veikiančiųjų šelpimo draugijų darbą negeru, kad jos neorganizuoja šelpiamųjų. Apie šitą nesąmonę aš jau kalbėjau. Šelpimo draugijų pareigą šelpiti, prisilaikant esamųjų valstybės įstatų, šituos gi pakeisti, arba su jais prasižengti — tai ne jų darbas.

IV. „Agronomijos ir teisių pagalbai teikti“ draugijos steigiamajin susirinkiman galėjo įeiti tik tie, kas buvo kvieštas asmeniniu laišku, t. y. tinkami steigėjams asmenys; o jei buvo kviešti ir netinkami, tai labai mažai kas. Įsteigėjai buvo daugiausia tos grupės žmonės, kuriuos aš šiame straipsnyje vadinu „boikotininkais“. Susirinkiman buvo kviešti ir „zubrai“; draugijos valdybon išrinkti taip pat kai kurie „zubrai“, net nedalyvavę susirinkime, t. y. neišreiškę sutikimo būti išrinktais. Toks draugijos pasielgimas atrodė perdideiui meilimumi „zubrams“. Nors draugija buvo organizuota ne demokratiniu, ne

visuomeniniu būdu, vis delto „boikotininkų“ ji laikoma demokratine draugija.

V. Nesenai sužinotas iš Amerikos laikraščio A. Janulaičio laiškas, rašytas iš Vilniaus, užėmus jį vokiečiams. Iš to laiško žinome, jog Vilniuje susidaręs „Piliečių Komitetas“ (komitet obyvatelski), jog jį sudarę Kauno ir Vilniaus gubernijų lenkai dvarininkai ir jog tan Komitetan įstoje kai kas iš lietuvių inteligentų, kuriuos suradę lenkams „Liet. Žinių“ šulai: Jonas Vileišis ir Jurgis Šaulys. Nors Janulaitis nerašo apie šiuodu, ar jiedu įstojo „abivatelijų komitetan“, bet iš laiško turinio aišku, jog bus įstoję. Kaip sako Janulaitis, toji organizacija sudaryta lenkams dvarininkams Lietuvoje palaikyti, o lietuviams darbininkams ir ūkininkams nustelgti. Kitokio tikslo iš dvarininkų draugijos vargu galima ir tikėtis. Kaip toks bičiuliavimasis su dvarininkais suderinamas su lietuvių demokrato principais, nelengva suprasti.

VI. A. Janulaitis savo laiške, be augščiaus išdėstytos informacijos, dar pranešė apie vaisingą „Lietuvių dr-jos nuk. del karo šelpiti“ darbavimąsi, pagyrė kunigus už pasilikimą Lietuvoje, pasiaiškino, kodel jis anuomet išstojo iš „Lietuvių dr-jos nuk. del karo šelpiti“. (Liet. Balsas Nr 22). „N. Lietuvos“ bendradarbis M. Juk. (Nr 12) Janulaičio laišką išvadino melais ir kitų žmonių šmeižimu, o patį Janulaitį — praradusiu dorą žmogaus vardą. Matomai M. Juk. o nuomonė, dora — tai labai lengvas bagažas, kurį lengva ir atimti iš žmogaus.

VIII. Ir „N. Lietuva“ ir L. Požėla, peikdami esamos šelpimo draugijas, ypač Centro Komitetą, labiausiai savo peikimą pamatuoja tuo, kad tai buržujų: klerikalų tautininkų ir liberalų, bet ne demokratų draugijos, kad jos nedemokratiniai veikiančios. Labai lengva įgyti demokrato vardas, nieko realinio, prie dabartinių juridinių sąlygų, tam plačiam šelpimo darbui — neveikiant, o tik šaukiant savę demokratu. Bet organizuokite, gerbiamieji, nors tokio platumo šelpimo darbą, koks veikiančių draugijų atliekamas, jūsų suprantamu demokratiniu būdu, parodykite pavyzdį, tai daug ir kitų seks jūsų pėdomis. Maža tik šauktis — demokratas esąs, reikia kasdieninių darbų, apsiėjimu, trumpai kalbant visu savo asmenim būti demokratu. O tokiais demokratais, kuriems vis tiek, kokia kalba bus kalbama iš Lietuvos seimo tribūnos, mes su jumis nebusime. Iki „N. Lietuva“ ir jos vienminčiai bus tokių pažiūrų, kaip šitoji: „iš to gi, kad Lietuvos didžiaturčiai gaus tautinę organizaciją, kad ims, sakysim, ir iš Lietuvių Seimo tribūnos lietuviškai kalbėti, darbo žmonių ekonominiai reikalai nepagerės“, („N. Lietuvos“ Nr 3, str. „del bendro darbo“), bendro darbo tarp demokratų, kurie save jais skelbia, ir demokratų, kurie jais save jaučia, sunku laukti. Nuo juridinės šalies tvarkos pareina ir ekonominių reikalų geresnis aprūpinimas. Tikiuos, „N. Lietuva“ netvirtins, kad panaikinus baudžiąvą ekonominiai darbo žmonių reikalai nepagerėjo, nors valstybė paliko valdoma netik kad ne seimo, bet dargi absoliutizmo. Lietuovs seimo įvykimas būtų vienas iš didžiausių žingsnių prie demokratinės juridinės šalies tvarkos, be kurios negalima laukti ekonominių darbo žmonių reikalų pagerėjimo.

VIII. Dar jaunam gimnazijos mokiniui bėsant, man teko skaityti socialistų leidinių, kuriuose pasigėrėdamas rasdavau visų šalių social-demokratų vienybės skelbimą, kuriuose, tarp kito ko, buvo tvirtinama, jog valstybių buržuazinės valdžios bijančios tarp savęs kariauti, nes karui kilus s-demokratams galėtų pasisekti nuversti esamąją tvarką ir įvykinti savąją tvarką, kurioje karui nebūtų vietos. Dabar, kilus baisiausiaim žmonių istorijoje karui, vienybės valstybių s-demokratų savo šalies karumenės eilėse kariauja ir žudo s-demokratus kitų valstybių. Tai toks pat paradoksinis atsitikimas, kaip ir patsai krikščionių, arba muzalmonų tarp sa-

vęs kariavimas, kaip slavų, arba, siauriau paėmus, lenkų bei lietuvių su savaisiais kariavimas, kadangi jie paskirstyti tarp įvairių valstybių. Valstybinės organizacijos pajėga neranda už save galingesnės ir įtraukia į savo ratą visokias kitas pajėgas.

IX. Ir nuosakiausi; protai del karo netenka nuosakumo. Rusų laikraštis, einas Maskvoje, „Rusų Žinios“ (Русскія Вѣдомости), yra vienas iš geriausių ir doriausių pasaulio laikraščių. Bet karas ir jį iškreipė iš nuosakumo ir pusiausvyros: tasai laikraštis užjaučia tuos vokiečių s-demokratų, kurie ardo „burgfried'a“ (piliečių sandarą), kurie protestuoja prieš karą; bet jisai neužjaučia tokių pat s-demokratų tų valstybių, kurios kariauna su Vokietija, priešingai, kariaujančių su Vokietija valstybių laikraščio giriami tie s-demokratai, kurie eina kartu su valdžia...

Tuo tarpu bus gana. Žmonių gyvenime nesąmonių daugybė, jų neišdėstyti, o vienam kartui per daug dėstydamas ir nusibosi skaitytojui.

P. Leonas.

VALSTYBĖS DŪMA.

Kovo 24 d. posėdis.

Svarstomas kooperacijos bendrovių ir sąjungų įstatymų sumanymas. Sumanymo pamatu dedamos vieno kooperacijos įstatymo reikalingumas, kooperacijos bendrovėms suteikimas teisės jungties į sąjungas ir tų bendrovių tikslas—padėti medžiaginei ir dvasinei narių gerovei. V. Dūma, ką ne ką pataisiusi, sumanymą priima.

Priimami revizijos įstatai Singariovas pasiūlė, kad valstybės kontrolei būtų suteikta teisė revizuoti privatinės komercijos bankos. Dūma Singariovo pataisymą atmetė, o priėmė Višnevsčio—suteikti V. kontrolei teisė revizuoti bankos kontoras. Svarstoma ir priimama žemės darbo departamento kancelerijos sąmata.

Kovo 25 d. posėdis.

Posėdžio dalykas — žemės darbo ministerijos sąmata. Rodziankai pasiūlius, Dūma nutaria visus klausimus, rišamus su karu ir su pasėlio klausimu, svarstyti tam tikrame posėdyje.

D. Čichachiovui pasiūlius, V. Dūma pripažįsta reikalinga, kad žemės darbo ministerija išdirbtų ūkio instituto šiaurės vakarų krašte atidarymo dalyką. Taip pat, J. Krivcov'o pasiūlymu, Dūma randa reikalinga, kad ministerija tikrai pasirūpintų daugiau atidaryti žemųjų ūkio mokyklų.

Uždarytomis durimis Dūma priima kariuomenės ir jurių ministerijos kelias sąmatas.

Kovo 26 d. posėdis.

Be ginčų priima valstybės kontrolės sąmata.

Valstybės kredito sąmatą praneša Ratkovas Rožnovas. Jis nurodo, kad Rusų valstybės skola š. m. sausio 1 d. siekusi 18.877.077.335 rb. Paskolų procentams mokėti 1916 m. sąmoton esą įtrauktą 652.778.600 rub. Dūma sąmatą priima.

Priimamos nepaprastųjų išlaidų sąmatos geležinkelių departamanto, kelių ministerijos, prekybos bei pramonės ministerijos ir valstybės kontrolės.

Laiškas iš Šveicarijos.

Su dideliu įdomumu ir džiaugsmu sekėme mes, nors iš tolo, iš retkarčiais užklystančių čia lietuviškų laikraščių, milžiną darbą, kuri Jūs taip samoningai suorganizavote mūsų tautai gelbėti. Šiais liudniais laikais didelis džiaugsmas matyti, kad lietuviai, sunkiai valandai atėjus, parodė tiek apskurimo, energijos ir organizacinio sumanumo.

Mus tris žemiau pasirašiusius baus karas užklupo čionai, svetimame krašte. Iš karto baugu buvo ir už

Tėvynę ir už savuosius, pamazėl tečiau apsipratę su ta baimė, emėmės darbo. Pasirodė, kad ir čionai esant galima puikiai patarnauti ir tėvynėi ir saviesiems. Stai sužinojome, kad Vokietijoje ir Austrijoje esama daug belaisvių, ne tik kareivių, bet ir civilių, senų, moterų, vaikų; kad tie belaisviai kenčia didelį vargą dėl maišto, apsilvilkimo bei avalynės stokos. Nors visi mes buvome užimti studijomis, tečiau, sužinoję, taip didelį mūsų brolių ir seserų vargus, studijas gavome atidėti šalin ir pradėjome galvoti, kaip čia pagelbėjus nelaimingiesiems tautiečiams. Tat sumanėme prie mūsų lietuvių draugijos „Lituanijos“ (buv. „Rutos“), kurioje tuomet tik mes trys ir buvome, įsteigti komitetą, kurį pavadino „Lituanijos Komitetas belaisviams šelpti“. Komitetą vėsti apsiėmė kun. A. Steponavičius. Žinodami, kad nuo čionykščių svetimtųjų, suvargintų visokiomis rinkliavomis, o ypač, kad ir ne tiesiai, karu, daug tikėties negalima, mes kreipėmės į mūsų lietuvių Amerikos ir Anglijos kolonijas. Šiuo tikslu buvo parašytas atsišaukimas ir nusiųstas anų kolonijų lietuviškuosna laikraščiuosna. Angliją pasiekė mūsų atsišaukimas ir iš ten pradėjo pamazų plaukti aukų; iki šiolai gauta apie 2000 fr. Už tuos pinigus mes pirkome čia duonos, drabužių, avalynės ir siuntėme belaisviams. Iš Amerikos veltui laukėme aukų: mūsų atsišaukimas, matyti, žuvo kelyje. Tuo tarpu nuo belaisvių, sužinojusių apie mūsų komitetą, pradėjome gauti daugybę laiškų su įvairiais prašymais. Deja, gaudami tik nuo Anglijos nedidelės kolonijos pašalpos, mes negalime nė mažos dalelės tų prašymų patenkinti. pagaliaus, pasitarę su atvykusiais čia: J. Jonyla, kuris pats savo akimis matė belaisvių didelį vargą, ir J. Gabriu, mušėme telegramą Amerikon, prašydami 1000 dol. belaisviams, o taip pat ir Petrapilin. Dabar laukiame rezultatų šitų telegramų. P. J. Jonyla, kuris kaip Amerikos valdinys pereitų metų lapkritį aplankė ir Lietuvą, pasakojo, kad nors ir ten ne piragai, tečiau belaisvių likimas daug sunkesnis.

Šalip šito grynai lietuvių Lituanijos komiteto belaisviams šelpti, yra dar ir kitas maišytas iš lietuvių ir Lietuvos dvarininkų, kuris vadinasi: „Comité General de secours pour les victimes de la guerre en Lithuanie“. Šis antrasis komitetas, egzistuojantis tik nuo gruodžio m. p. m. turi daug platesnį tikslą, negu Lituanijos Komitetas, būtent jis renka aukas apskritai visai Lietuviai. Prie jo priguli 7 Lietuvos dvarininkai (lietuviams gana palankus iš Gardino, Minsko ir Vitebsko gubern.) ir 4 lietuviai, mes trys ir dar laikinai čia apsigyvenęs kun. Viskantas. Norėdami padaryti šitą komitetą lietuviškesniu, mes išsiderėjome, kad jo valdyboje, kuri valdo visą komiteto turtą, iš 7 narių būtų 4 lietuviai. Tuo būdu mes visi keturi lietuviai patekome valdybom. Eina šiam komitetui gana sunkiai, pirma dėl to, kad lenkai prieš jį kovoja ir, kur tik gali, kiša jam koją (tiesa nevisi); antra, kad mes, turėdami Lituanijos komitetą ir daug kitų darbų, neišgalime dirbti jame tiek, kiek reikėtų; pagaliaus, kad dvarininkai komiteto nariai, nors apskritai sakant geri žmonės ir lietuviams palankūs, kai kurie net ir gerokai lietuvių pusėn pasvirę, vis dėlto dar negali pamiršti savo lenkiškų idealų ir komiteto veikime nori juos kai kada parodyti. Žinoma, mes priešinamės — iš čia nesusipratimai trukdą darbą. Visi, net ir tie, kurie iš karto buvo šitam komitetui priešingi (kalbama čia apie lietuvių), sutinka, kad jis lietuviams naudingas, ypač jeigu jį dar daugiau sulietuvinus, juo labiau, kad mes grynai lietuvių komiteto plačiais pamatais suorganizuoti negalime, nes šiam dalykui reikia nemaža liuosų žmonių su tam tikra situacija, žinomų plačiai vardų titulu, na ir... pinigų.

Be šitų komitetų yra dar daug kito darbo. Jau nuo senai rūpinamės išleisti poligrafiją, bei informacijų kny-

gą apie Lietuvą. Tokia knyga šandien be galo reikalinga; ją reiktų išleisti kuogeriausiai ir įvairiomis kalbomis. Bet, deja, šitam dalykui reikia ir pinigų, ir žmonių, o čia kaip tik ir vieno ir kito trūksta. Darome, ką galime. Knyga jau baigiama rašyti, tik dar neturime leidėjo. Knygos plėną Tamstoms siunčiame.

Toliaus, nutarta leisti užsienyje laikraštis, pavestas Lietuvos reikams. Čia irgi svarbi darbo dirva.

Yra dar ir kitų visuomeninių darbų, gal net svarbesnių už augčiau minėtus. Taigi, kaip matote, darbo begalės, o darbininkų visai maža.

Jeigu Tamstos pripažįstate šituos darbus reikalingais, jei norite, kad jie būtų gerai atlikti, tai rūpinkitės, kad darbininkų skaičius čia padidėtų. Tiesa, atsiuntėt delegatą p. St. Šalkauskį, bet vis dėlto jo dar toli gražu neužtenka. J. Gabrys gyvena Losanoje ir dirba skyrium (prie poligrafijos ir jis prisidėjo). Jis leidžia mėnesinį laikraštį.

Priimkite, Broliai Tautiečiai, augštos garbės išreiškimą ir geriausios kloties Jūsų darbams linkėjimų.

Juozas Koributas Purickis

Kun. Antanas Steponavičius

V. Daumantas-Dzimidavičius.

Rengiamos apie Lietuvą poligrafijos plėnos.

I. Žanga: rašinio tikslas ir adalijim s I. Šalis ir gyventojai.

1. Šalies aprašymas:

a) Topografija, b) klimatas, c) flora ir fauna.

2. Tautos, apgyvenusios kraštą.

a) Lietuviai ir latviai; a) kalba, b) būdas, c) papročiai d) tikyba.

b) Žydai.

c) Gudai.

d) Lenkai.

e) Rusai.

II. Istorija.

1. Politikinė: a) iki unijos, b) iki pirm. lenk. liet. valstybės padalin., c) po padalinimo.

2. Baznytinė a) iki krikštui, b) iki šios gadynės.

III. Krašto kultūra.

A. Intelektualinė

1. Švietimas ir mokyklos:

a) valstybės, b) tautos (švietimo draugijos).

2. Literatūra ir tautos poezija.

3. Spauda ir laikraščiai a) iki uždraudimo, b) uždraudimo metu b) spaudą atgavus.

4. Dailė: a) žmonių dailė, b) architektūra, c) skulptūra, d) tapymas, e) dailės draugijos ir parodos.

5. Muzika ir teatras.

B. Materialinė kultūra:

1. Agrikultūra.

2. Pramonė.

3. Prekyba.

IV. Politikos ir socialinis stovis:

1. Krašto administracija.

2. Klasų ir politikos partijos.

3. Moterų klausimas.

4. Emigracija.

V. Tikyba ir kunigai.

VI. Tautos sveikata, dora, blaivumas.

VII. Santikiai su kitataučiais.

Pabaiga: lietuvių desideratai.

(Iš viso nemažiau kaip 150 ps. su keliais žemėlapiiais).

Iš Lietuvos ir Lenkų.

Sužinoti iš tų kraštų ką nors tikra beveik negalima. Vokiečių laikraščiams spaudinti žinias iš užimtųjų vietų užginta. Iš Vokietijos į Lietuvą ar Lenkus niekas be tam tikro leidimo neleidžiamas. Ir Vokietijon iš Lietuvos ar Lenkų irgi niekas neįvažiuos. Buvo pradėjęs veikti paštas susižinojimui tarp metropolijos ir naujų kolonijų, bet dabar ir tat užginta. Belgijoje paštas tebeveikia, bet iš svetimųjų valstybių priimami laiškai Belgijon tik nuo savų sąjungininkų. Tečiau Švedų-Lietuvių Komitetas siun-

tinėja laiškus Lietuvon ir Lenkuosna kaip ir seniau. Ta teisė jam suteikiama vokiečių pasiuntinio Stokholme. Laiškai eina per pasiuntinybę Berlynan, o iš ten jau į užimtas vietas. Atsakymų iš tų kraštų dar negaunama jokių, bet tikimasi, kad Lietuvių Komitetui Vilniuje pasiseks tai suorganizuoti ir išgauti tam tikrą leidimą laiškam siųsti į Stokholmą.

Iš pasitaikančių retkarčiais visokiais keliais žinių galima spręsti, kad padėjimas Lietuvoje ir Lenkuose eina vis blogyn. Pavyzdžiui, Vilniuje dauguma kolonijalinių prekių krautuvių užsidariusios visai. Pačios gi didžiosios krautuvės, kurios per savaitę padarydavo tūkstantines apyvartas, dabar vos vos parduodančios už 80-100 rub. Arbatos ir kavos Vilniuje niekur nėra. Nėsa taip pat ir pieniškų dalykų.—Butų gyventojai nemoką savininkams už butus, tie paliuosuoja visus tarnautojus.

Lenkuose padėjimas esąs kur kas blogesnis. Ten miestuose svaras juodos duonos pakilęs lig 60 kap. Visame krašte prasidėjęs tikras badas. Kaip rašo švedų laikraštis „Aftonbladet“, žmonės mirštą šeimynomis. Randama butuose susimetus visa šeima į krūvą ir sustingus: „Gal norėjo mirštantieji suraminti vienas kitą, susiildyti savo paskutine šiluma“. — „Perėjo eilios kryžių kare užmuštųjų, dabar seka juos eilios, eilios kreivų skubotų, kryžių mirštančiųjų badu.“ Drauge su tuo pradedančios siausti visokios ligos ir net pasirodžiusi kolera. „Ką jūs kalbate apie autonomiją, autonomijos lenkam nereikia—duokite jiems duonos!“ rašo „Aftonbladet.“ Iš Vokietijos neatvežama maisto dalykų. Kur jie veš, kad jie patys vos išsimaityna.

Kas bus su pavasariu, su pavasario darbais — kur žmonės sės, kad jie sumanytų iš žemės surinktų grūdus.

Buvo kalbama apie amerikiečių pagalbą, bet ir apie ją dabar nieko negirdėti. Tik iš Amerikos ir galima būtų laukti kokios nors pagalbos, nes Europoje visur jaučiama stoka. Kyla brangumas Šveicarijoje.

Kas gi bus su Lietuva? Ar įstengs dar ji išeiti iš tų visų vargų?

Ig. Jur.

Stokholmas,
27—III 1916.

Vyriausioji Globiamoji Taryba Varšuvoje nutarusi prašyti šv. tėvo praturti į Anglų vyriausybę, kad leistų vežti Lenkuosna valgomųjų ir šiaip reikalingų daiktų. Gyvenimas ten esąs brangus, o daiktų trūksta.

H. Senkevičius nurašęs popežiui laišką, kuriuo prašas neapleisti Lenkų ir dėkojās už jo maldą ir nuskautųjų rūpesnį.

Varšuvos žydų laikraščiai praneša apie žydų gyvenimą Vilniuje. Nesenai dar čia žydų būvę susitokę apie 30.000. Dabar dauguma, gavę bilietus geležinkelių važiuoti, sugrįžę namo.

Vilniuje žydai įsteigę hebrajų kalbą ir žargonu kursą, taip pat — ir liaudies universitetą (žydoms). Abivaltelių komitete žydų 60%, miesto valdyboje 20%, milicijoje 40%.

Bilietui iš Vilniaus Varšuvon 36 mark. 10 pfen. Traukinys sustojas Lantvaravoje, Varėnoje, Gardine, Baltstogėje, Lopiuse, Malkine ir Tlušče.

Iš Biuro susirašinėti su užimtaja Lietuva.

I Biurą ateina žmonių, kurie praneša, jog jau apturėję atsakymų į laiškus, siųstus Lietuvon per Biurą.

Biuras prašo visų tų, kurie gavę atsakymą, taip pat jam pranešti.

Kiekvienas, kuris nori rašyti Lietuvon saviesiems, tepaima visą lašką pašto poperio paprasto didumo ir terašo viename puslapyje, laišką viršuje padėdamas adresą to žmogaus, kuriam laiškas siunčiamas, o

apačioje — adresą to, kas laišką siunčia.

Už laiško nusiuntimą Biurui mokama 30 kap. (galima ir pašto markėmis).

Biuras atdaras kasdien nuo 10 val. lig 4 val. dieną, šventadieniais — nuo 1 lig 3 val. dieną.

Biuro adresas: Baskov per. № 6. Biuro Snošėnį s Zaniatoj Litvoju.

RYGOS LIETUVIŲ ŠVIETIMO DRAUGIJA „ŽVAIGŽDĖ“.

Šiais mokslo metais (1915—1916) „Žvaigždės“ laikomos 5 mokyklos, t. y. viena mažiau, negu metais anksčiau. Vaikų, abiejų lyčių, mokosi daugiau ne 700. Mokyklose darbuojasi 12 mokytojų. Galima būtų dar vieną mokyklą atidaryti, tik tai nebe galima gauti lietuvių mokytojų.

Draugija narių kasmetai vidutiniai turėdavo 500—600. Draugijos valdyba jau rengia metinę draugijos apyskaitą ir būtų pageidaujama, kad ir šiais nepaprastais metais draugijos narių skaičius neperdaug sumažėtų. Nario mokestis ne mažiau kaip 1 rublis metams. Išvažiavusieji Rusijon rygiečiai gali iš ten atsiųsti nario mokestį paštu draugijos vardu (Malaja Kuzniečna g-vė № 10/12, but. 3).

Petrapijje tuo tarpu apsigyvenusių draugijos narių kuopelė jau panašiai pasielgė, tarp savęs susitarusi, ir pasiuntė Rygon 18 rub. narių mokestių „Žvaigždėi“ per išvažiavusią Rygon su reikalais žinomą p. Lynartienę.

Balandžio 8 dieną sukanka 10 metų nuo „Žvaigždės“ įkūrimo. Tas sukaktuves, negalėdami kitaip, paminėkim nors gauseniu narių mokestių sumokėjimu.

T. Baland.

FELJETONĖLIS.

Aišbė.

IŠ ATLIEKAMOJO • • • LITERATO UŽRAŠU.

XXIV.

Ne pasaka¹⁾, bet tikra teisybė.

Vienose ganyklose ganėsi banda ir, matyti, gero ūkininko, nes ten buvo visokių gyvulių: melžiamų karvių, bulių, dirbamų jaučių, veršių, avių su aviniais ir net ožkų su ožkomis, kas yra labai retas daiktas. Gyvuliai kaip gyvuliai: edė žolę, gėrė vandens, badėsi tarp savęs, spardėsi, kartais net ir piovėsi. Tam ir kerdžius buvo, kad gyvuliai gražiai augtų, kad ūkininkui nauda būtų. O ūkis buvo didelis ir rūpesčių buvo daug. Kaip da geri metai, tai bepigu: susitaupo ūkininkas visoko, prasmiano ir meitelių, kad būtų lašinių, skilandžių ir dešrelių.

Bet štai atėjo sunkmetis, laukai išdegė ir gyvuliai ėmė dvėsti. Ūkininkui pasidarė vargas kuodidžiausias. Bandos išalkusios žviegimas verė širdį, o čia da tie ožiai darže apgraužė geriausius medelius. Ir prie ūkininko vargo prisidėjo da viena nelaimė: jo bandoje atsirado „kiaulė“ ir da su „paršais“, iš kurių naudos ne kiek, bet už tai knisyklų kuodaučiausia.

Zinios.

Petrapiilis.

Pabėgėlių reikalų Taryba. Kovo 26 d. buvo tam tikros pabėgėlių reikalų Tarybos posėdis. Pirminkavo k. V. M. Volkonskis.

Svarstant Rusų Vakarų Komiteto samatą kn. Vasilčikovas nurodė, kad rusų pabėgėlių padėjimas, neturinčių savų organizacijų, esąs blogesnis, negu kitų tautų pabėgėlių.

Lenkų organizacijų įgaliotiniai protestuoja prieš šį pranešimą ir prašo tam tikro pabėgėliams šelpiti skyriaus

atšaukti prasiplatinusias per laikraščius žinias, kad kiekvienam pabėgėliui lenkui tam tikroji taryba išdavusi kuone šimtą kartų daugiau, negu pabėgėliui rusui.

Tam tikrojo skyriaus vedėjas A. Nevierovas sako, kad skyrius neturįs tikrų žinių kam nors patvirtinti, ar atšaukti. Garusevičius mato tame pranešime tikrą atsisakymą išblaškyti esančias nuomones. Visos pašalpos pabėgėliams ėjusios per tarybą, kuri ir turinti svarstyti iškilusius klausimus. Kn. Volkonskio pasiūlymu taryba pranešė, kad ji nedariusi jokių skirtumų tarp tautinių organizacijų ir dalinusi visiems lygiai pašalpas.

Toliau taryba svarstėsi apie pabėgėlių grąžinimą atgal į savąsias vietas.

Sviencickis, Garusevičius ir kiti lenkų organizacijų įgaliotiniai iškėlė busenčios Lenkijos klausimą. Kn. Volkonskis kelius kartus juos stabdo kalbėti ir neleidžia ginčytis, nes šis klausimas nėsąs tam tikros tarybos kompetencijoje.

Garusevičius pasiūlo, kad pabėgėlių grąžinimą rūpintųsi tikrai piliečių komitetai, susidariusieji dar pirm, negu priešininkas užėmė šalį. M. Yčas griežtai priešinasi šiam sumanymui, nurodydamas piliečių komitetų siaurą lenkų nacionalumą, kuriame nėra nė lietuvių, nė rusų, nė žydų įgaliotinių.

Šis pabėgėlių grąžinimo sumanymas atidėtas kitam posėdžiui.

Petrapiilio telegrafų valdyba praneša, kad nuo š. m. balandžio 1 d. laikas telegrafų korespondencijų busias skaitomas ne lig 12 valandų, bet lig 24 valandų. Su šiuo laiko įvedimu, nebūsią rašoma pusiaudienio ir pusiaunakčio. Taip 14 val. 29 min. bus lygios dabartinėms 2 val. 29 minutėms dien.

Svetur.

Kinuose. Šanchajaus žiniomis Guan-Duno provincija kovo 24 d. paskelbusi savo nepriklausomybę. Taip pat nepriklausomu esąs ir Kantonio miestas.

Kievas. Kovo 25 d. mirė užtarnavęs universiteto profesorius ir visuomenės veikėjas Vladymirskis-Budanovas.

Paryžius. „Riečė“ rašo, kad kariuomenės ministeris įsakęs įvairių dalių kariuomenės viršininkams pakvesti nesančius eilėse kareivius moterimis. Laikraščio žiniomis, šis bandymas duodąs gerų rezultatų.

Londonas. Angluose šaukiami kariuomenėn visi vyrai 18—19 metų amžiaus.

Vokiečių reichstage. Kovo 25 d. vokiečių reichstage buvo ginčų dėl svetimų reikalų ministerijos samatos.

Atstovai daug kalbėjo apie užimtąsias šalis. Atstovas Gaazė sako, kad jo partija griežtai priešinsiantis Lenkijos, Lietuvos ir Latvijos padalinimui, kurios nenorėjusios prieš karą tekti Vokiečiams. Žala, padarytoji Belgijai, turinti būti atlyginta savistovios valstybės atnaujinimu.

Prie Betman-Holvego kalbos, pasakytos kovo 24 d. reichstage dar galima pridėti apie užimtąsias šalis. Vokiečiai ir Austrai visai nemanę lenkų klausimo svarstyti; jis buvęs iškeltas mušų likimu ir dabar laukiąs nusprendimo. Vokiečiai ir Austrai turį išrišti ir ji išrišti; juk istorija nežinanti po panašių atsitikimų grįžimo senovėn.

Askvitas taip pat kalba apie tautų principą sako Betmano-Holvegas. — Jeigu jisai (Askvitas) jo prisilaikąs ir jeigu jis liksias neapgalėtas ir neapgalimas priešininkų, tai ar galįs jisai reikalauti, kad Vokiečiai pavestų reikalą Rusijai josios (Vokietijos) ir jos sąjungininkės (Austrijos) paliuosuosios tautos, kaip štai: lenkus, lietuvius ir latvius. Antrą kartą negalima esą kvesti Rusams peržengti Prūsų sieną.

Įvairios.

Kova su paprikais. Tam tikras komitetas prie Liepojos Romnų geležkelio išleidęs įsakymą neįmti jokių paprikų. Emusieji, ar tai pinigais, ar daiktais busią baudžiami lig 500 rub. arba trimis mėnesiais kalėjimo ir busią paliuosuojami nuo tarnystės.

Karas.

Rusų vakarų fronte. Dauguvos srityje buvo šautuvų ir artilerijos šaudymų. Daugelyje vietų vokiečiai norėjo sustiprinti savo apkasus, išgriautus rusų artilerijos, bet visur jų darbas buvo trukdomas.

Vokiečių aeroplanai mėtė bombų Remershofo stovies apylinkėje ir Dvinsko.

Į šiaurės rytus nuo Višnevos ežero buvo judrių vokiečių artilerijos šaudymų.

Komoro kaimo apylinkėje (į pietų vakarus nuo Pinsko) vokiečiai luotais plaukė rusų pusėn, bet buvo nuvyti atgal.

Vienoje žemosios Stripos upės dalyje atimtas priešininko apkasas ir paimta belaisvių.

Kaukazo fronte. Kovo 25 d. naktį turkai tris kartus puolė rusus susistiprinusius dešiniajame Kara-De-rės upės krante.

Kovo 28 d. Baiburto linkui rusai slenkasi priešakin. Priešininko kontratakos neturi pasisekimo. Rusams tenka bristi per gilų sniegą.

Diabekivo linkui rusai pastūmėjo priešininką Goinukovo slėnyje.

Bitliso apylinkėje atmušti turkų puolimai.

Vakarų fronte. Argonuose prancūzų artilerija šaudė vokiečių stiprumas.

Netol „285“ augštumos prancūzai išsprogdino miną, kuri plačiai užgriovė priešininko tranšėją.

Vakarus nuo Maaso upės tarp Avokuro ir Kiumjero prasidėjo atkaklus mušis, kuris tęsėsi visą dieną. Prancūzai pasitraukė Betenkuro ir Okūro apylinkėse.

Tarp Mortomo ir Kiumjero vokiečių puolimas nenusisekė. Tankiomis eilėmis puolė vokiečiai prancūzų apkasus, patekę kulkosvydžių ir artilerijos ugnin išsiskirstydavo, palikę šimtus užmuštųjų.

Galop priešininkas puolė prancūzų stiprumą į šiaurės rytus nuo Avokūro. Priešininkui pasisekė paimti vieną tranšėją, bet tuojaus buvo atmuštas. Pavarųje priešininkui pasisekė paimti prancūzų priešakinę tranšėją ties „285“ augštuma.

Anglų fronte. Nevil-Sent-Vasto, Sušės, Eno ir Veitsošo apylinkėse buvo artilerijos šaudymų.

Priešininkas išsprogdino miną Hencolerno reduto apylinkėje.

Belgų fronte. Diksmiudo apylinkėje artilerijos šaudymai.

Netol Steenstraties rankinių granatų mušis.

Anglų-Turkų fronte. Ant šiaurės Tigro upės kranto rengiamasi mušin. Ant pietų kranto anglai, priėję priešininko pozicijas, pradėjo jas šaudyti.

Kolonijose. Generolas Smetas praneša, kad generolo Fanterso raitininkai kovo 22 d. netikėtai užpuolė vokiečių būrį Arušo kalne. Kovo 24 d. priešininkas pasidavė.

Italų fronte. Tarp Mirzlio ir Vodilio italai turėjo pasisekimų. Nelaisvėn paėmė 131 žmogų (tame skaičiuje 5 aficerius). Priešininkas, norėdamas užpulti netikėtai, buvo sulaukytas ir turėjo daug nuostolių.

Karso linkui italų artilerija šaudė priešininkų būrius, kurie ėjo iš Kostanjevicos į Opakiją Selsą.

Italų aeroplanas, kovo 20 d. mėtydamas bombas į Opočiną, uždegęs maisto sandėlius ir suardęs geležkelių.

Paklaidų atitaisymas.

„Lietuvių Balso“ № 21 „Broliams Amerikiečiams Žodyje“ atspaudinta: „Visa tai apkepurėjo šios išimtinai paikios valandos“, turi būti: „visa tai apkepurėjo šios išimtinai pokilios valandos“; parašyta: „Kur čia beatminsi... savo simpatijos ar antipatijos“, turi būti: „...simpatijas ar antipatijas“.

Redakcijos atsakai.

K. Prielgauskiui. Tamstos eiles — „Žadinimas Jausmų“ gavo-me, bet spausdinti negalėsime. Eilės sišnos. Ar negalėtumei Tamsta mums geriau kokių straipsnelių ar žinių parašyti.

K. Subačiui. Č. Sasnausko lietuviškų kompozicijų Tamsta dabar niekur negausi. Bažnyčios muzikos kompozicijų galima gauti: Petrograd, Księgarnia Katolicka, Nevskij 34.

L. Rutai. Eiles „Ruduo“ gavo-me. Silpnos. Taisyti neapsiimame. Nespausdinsime.

N. ir B. iš Permės. Tamstų atsiųstą Permės lietuvių vardu padėkos laišką Lietuvių Centro Komitetui už didelį pasidarbavimą pabėgėliams lietuviams, be skirtumo pažiūrų ir luomų, Centro įgaliotinio Škėmos atidavėme Lietuvių Centro Komitetui.

Aukos.

Per šių metų lietuvių rekolekcijas šv. Kotrynos bažnyčioje (Petrapijje) surinkta 90 rub. 27 kap. užimtajai Lietuvai nusiųsti.

Su pagarba

Kun. B. Rutenis.

Lietuvių susirašinėjimo Biurui per patį Biurą

Vinc. Jurksaitis iš Naujojo Oskolo 2 rb. 50 kap.

Redaktorius-Leidėjas Martynas Yčas.

Nuo Administracijos.

1. Dar kartą paaiškiname, kad delei brangumo poperio ir laikraščio spausdinimo todėl skelbimų veltui nededame, o atsiųstus skelbimus be pinigų atiduodame Pabėgėlių rašymo ir žinių teikimo biurui.

2. Rašant Administracijai skelbimą arba siunčiant prenumeratą, prašome rašyti tik patį reikimą, vardus, pavardes ir adresą — trumpai ir aiškiai.

3. Mainant adresą, prašome kartu siųsti senojo adreso juostelę ir 20 kapeikų.

Leisiu kelias lietuvių

dailininkų

grafikos

atvirukų serijas

(bus ir velykinių).

Pageidaujami atvirukų PLATINTOJAI. Pardavinėtojams nuleisium%. Kreiptis į leidėją: Петропавл, Интелли 28, кв. 20. К. SKABEIKAI.

508—1

Ona Reisienė, Suv. gub., Pilviškių vals., Bagotosios kaimo, ieškau savo vyro Eduardo ir sūnaus Jono ir pažįstamų. Adresas: Саратов, Большая Садовая ул., д. Ринахова № 2.

475—1

Stud. IGNAS URBATIS iš Raganų sod., Seduvos par., prašau giminių ir pažįstamų atsiliepti: Саратов, Большая № 33—1.

¹⁾ Žinau, Naujoji Lietuva № 9.

Ieškau PETRO BARTNINKO, Sventėžio kaimo, Seinų apskr., ir pažįstamų. Atsiliiepkite! Dąbrowna, Mor. губ. Кс. Кудирка (Juozui Bartninkui). 510—3

Pr. Jonas MILAŠIUS ieškau tetulės Stanislovos Plungės n y tės iš Šiaulių miesto. Adresas: Петроградъ, Вас. Остр., 11 линия д. 14. Жилинскому (для Ивана). 511—2

FROMERTAS ALBERTAS iš Nendrinių, Antanavo vals., Marijampolės apskr., Suv. губ., ieškau motinos Emilijos, sesers Matildos ir pažįstamų. Adresas: гop. Воронежъ губ. Литовскій Комитетъ. 488—3

Domicelė SAUSERAITĖ Užleknį sodžiaus, Telsių apskr., Kauno губ., Plungės parap., ieškau tėvų, brolių ir seserų bei pažįstamų. Adresas: Петроградъ, Забалканскій пр. 30, кв. 34. 382a—3

Antanas AVIŽENAS iš Anykščių m., Kauno губ., malonėčiau susirašinėti su giminėmis, draugais ir pažįstamais. Петроградъ, Курляндская 6, кв. 6. 499—2

Kun. A. ŠERNAS ieško Kašeliškių Stanislovo Dagio. Prašoma atsiliiepti, ir kas žino, pranešti adresu: Петроградъ, Васковъ пер. 29—10.

Kun. A. Šernui. 504—3

Kazys P. ADOMAITIS, Šiaulių m. krautuvinkininkas apsigyvenau Petrapilyje: В. О. 7 линия, д. 10, кв. 26. 360—2

Julė Garbauskaitė iš Mintaujos, Ieškau mintaujiečių: Kazio Markevičiaus, Stasio Dūdos ir Juozapo Jonulienės. Adresas: Саратовъ, Дворянская 39. Литовское Общество. 477—2

Ieva ČERNAUSKIENĖ Marijampolės apskr., Suv. губ., ieškau sūnų Jono kareivio ir Andriaus su moterimi. Adresas: Петроградъ, Калинин пр., уголъ Бронницкой 22/18, кв. 11. 481—2

STATULEVIČIAUS NARBOS (Jokymo sūnaus) ir jo sūnaus Vitaliaus, gyvenusių Gardino губ., Pružanos arba Bielsko miest., ieško Antanas Navadnicėnas. Adresas: Петроградъ, Караванная 14—13. Žinančių labai maloniai prašau pranešti. 497—2

Vincas POMPALAS, ieškau Mikalauky, Jankausky, Veiverių ir kitų giminių bei pažįstamų. Adresas: Подольскъ, Азаровская ул., 56. Литовскій Комитетъ. 495—3

ANTANAS KYBARTAS iš Maškių kaimo, Kurtuvėnų parap., Kauno губ., ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Мясная ул. 13., кв. 7. 493—2

PETRAS KRŽANAUSKAS namų sėdžių k. gyvena: Орелъ, Московская ул. № 11. 505—3

Stėponas A. Šimaška, Šiaulių m. krautuvinkininkas, apsigyvenau Petrapilyje: Ново. зам., В. Шемеловка, д. № 1. 361—2

Antanas BUMELIS, Pašvitinio parapijos, Šiaulių apskr., Kauno губ., ieškau savo vaikų: Antano, Natalijos ir Emilijos. Adresas: Москва, Марьяна роша, за 6-ой линией проездъ, домъ Зотова 45/1, кв. 3. 321—4

PIJUS KRISČIONAS iš Šelmių k., Vilkaviškio valsč., parap. ir apskr., Suv. губ., apsigyveno pas stud. J. Dailydavičių ir ieško brolių Danieliaus, Jono ir Stasio, gyvenančių Amerikoje Detroit. Adresas: Саратовъ, Константиновская ул. 41—3. 373—3

A. RIMAITIS gyvena: Ст. и село Рамзай, Пенз. губ. 527—1

Marijona, Paulina ir Magdalena Jasinskaitės iš Panevėžio, Kauno губ., ieškom savo tėvelio Kaspero ir pažįstamų. Atsiliiepkite! гop. Воронежъ губ., Канцелярия Литовскаго Комитета. 492—2

JUOZAS RADAUSKAS, Suv. губ., Marijampolės apskr., Balbieriškio val., Gilotiškių k., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Минскъ, Московская ул., Кондатовскій тр., № 6, кв. 6. 512—1

Jadvyga DAGILIENĖ ieškau savo vyro Juozo 25 m. iš Kauno губ. Минскъ, Литовскій Комитетъ, Коломенская ул. 30/32. 513—1

Baltramiejus ŠEMETA ieškau motinos Julijonos, moterės Rozalijos ir vaikų iš Kurklių m., Ukmergės apskr. Минскъ, Литовскій Комитетъ, Коломенская ул. 30/32. 514—1

Kareivis JONAS TARAŠKEVIČIUS prašo atsiliiepti: Ерамо Bieliausko iš Duk. k., Jezno par., Vilniaus губ. Juozo Jurkonies iš Marginių, Aleksandro Jecinos iš Peštuvėnų ir Juozo Danilevičiaus iš Alšinių. Adresas: Действующая Армія, 2-ой этапный батальонъ. Ивану Тарашкевичу. 515—1

PETRAS KAZIŲKĖNAS prašo atsiliiepti savo moteris ir visos šeimos iš Puškorų kaimo, Vilniaus губ., Valkininkų valsč. Действующая Армія, 2-ой Этапный батальонъ, 1-я рота. Петру Казюконису. 517—1

JUOZAS RUŠKYS, Tursučių kaimo, Marijampol. apskr., Suv. губ., ieškau giminių ir pažįstamų Šumskiečių. Adresas: В. Сорочинцы, Полт. губ., Бейверская Ул. Семинария. Иосифу Рущику. 518—1

JUOZAS JUODIKIS, Kauno губ., Panevėžio parap., Rėklių sod., noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Adresas: Харбинъ, до востребования. 519—1

ANTANAS LAUGALIS, gimnazistas, ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Ярославль, Воздвиженская ул. кв. Г. Самарина. 520—1

IZIDORIUS ALEKSA, Rimšų sod., Raseinių apskr., ieškau savųjų. Adr.: Добровольческое почтовое отд., Могил. губ., Оршана. у. 521—1

VINCAS DUCHAVIČIUS noriu susirašinėti su Naujamiestiečiais, Panevėžio apskr. Харьковъ, Старобел. ул. 13. 522—2

TAUKINAITIS MATEUŠAS ieškau savo žmonos Onos Taukinaitienės iš Ungurinių dvaro, Marijamp. apskr., Suv. губ., tėvų, seserų ir Juozo Stragio iš Patašinės. Adresas: Ромны, Полт. губ. Литовскій Комитетъ. 523—2

KAZIMIERAS ULECKAS iš Ungurinių dvaro, Marijampolės apskr., Suv. губ., ieškau tėvų ir seserų. Adr.: Ромны, Уполномоченному Литовскаго Комитета Л. Э. Мартинайтису, перед. К. УЛЯЦКОМУ. 524—1

ROZALIJA (Mykolo duktė) BARANASKYTĖ iš Debeikių m., ieškau giminių ir pažįstamų. Adresas: Харьковъ, ул. Гоголя 4. Р. Барановской. 525—3

JOKUBAS GATAVĖNAS, gyvenęs Rygoje, ieškau tėvo Adomo ir pažįstamų. Adresas: Харьковъ, Ярославская ул. 18. Литовскій Комитетъ, Якову Гатавону. 526—1

FELIKSAS KUBILIUS, gyvenusis Mintaujoje, ieškau tėvo Stanislovo Kubiliaus, pažįstamų ir sesers Paulinos. Adresas: Харьковъ, Чернышевская ул. 29. 537—1

J. DAUDELA iš Šiaulių m., ieškau savo giminių ir pažįstamų. Adresas: Воронежъ, форма Воронеж. С.-Х. Института. Н. Довгилло. 538—1

Lietuvių spaustuvei

L. Dr. Centralinio Komiteto steigimai Petrapilyje, reikalingi raidžių rinkėjai, mašinistas ir metrapažas.

Spaustuvė netrukus pradės darbą.

Kreiptis šiuo adresu: Басковъ переулокъ, д. № 29, кв. 10. 203

Antanina Valonienė iš Simono m., Suv. губ., ieškau savo vyro kareivio ir dieverių. Петроградъ, Дерптскій пер. д. 11, кв. 40. 528—1

Ona Juocienė iš Marijampolės, Suv. губ., ieškau savo vyro kareivio ir Petro Aleksyno. Adresas: Петроградъ, Дерптскій пер. д. 11, кв. 40. 529—1

JONAS SKREBA iš Kauno губ., Ukmergės apskr., Raguvos valsč., buvusis kareivis, ieškau motinos Katrės, brolio Antano, sesers Justinos ir giminių bei pažįstamų. Adr.: Москва, Марьяна роша, За Липим 2 проездъ, д. Балакура № 36. И. Скрыбисъ. 530—1

KAZIMIERAS PREIKŠAS ieškau Mikolo Šnav. iš Šiaulių ir PRANCIŠKUS SAVICKAS ieškau giminių ir pažįstamų. Atsiliiepkite! Москва, Село Богородское, Лесной проездъ д. № 50, кв. 2. 531—1

JUOZAS SUDINTAS ieškau dukters Onos Sudintaitės, Kauno губ., Šiaulių apskr., iš Papilės. Adresas: Вобруйскъ, Минск. губ., Николовская ул. 11. Литовскій Комитетъ. 532—3

MARIJONA MARKUNAITĖ ieško tėvo Juozapo Markunio, Vilniaus губ. ir apskr., iš Dvejokų vienasėdžio ir sesers Malvynos. Adresas: Жлобинъ, Могилевской губ., Лазаревская ул., д. Лобова, Марія Маркунъ. 533—3

MYKOLAS TAMULĖNAS, kariuomenės valdininkas iš Gajūnų sod., Panevėžio apskr., Biržų valsč., ieškau saviškių ir pažįstamų. Adresas: 52 Санитарно Гигиенический отрядъ 13-го Арм. Корпуса. 534—1

JURGIS ŠIVOKAS iš Balbieriškio m., Marijamp. apskr., ieškau brolių Mateušo, Mykolo ir Antano, giminių ir pažįstamų ir

ALEKSANDRA BRIEDIKIS (melninkas) Gaidų sod., Liolių parapijos, Raseinių apskr., ieškau Karolio Briedikio ir pažįstamų kareivių.

Adresas abiejų: Саратовъ, Александровская 4/88. Литовскій Комитетъ. 233—234—1

Stud. ST. ZIENIUS iš Makvickų k., Balbieriškio vals., Marijampolės apskr., prašo giminių ir pažįstamų atsiliiepti: Саратовъ, Воловая 33—1. 236—1

Kareivis JUOZAS KEBLINSKAS iš Miliškių k., Žyplių valsč., Naumiesčio apskr., prašo giminių ir pažįstamų atsiliiepti: Саратовъ, 4 запасная артилер. бригада, 3-я батарея. 237—1

VACLOVAS PAJAUJIS iš Padovinio, Kalvarijos apskr., Suv. губ., seserų Domicelės 14 m., Julės 12 m. ir giminių iš Puskelnų k., Kvietišio vals., Marijamp. apskr. Гop. Симферополь, Тавр. губ., Феодосийское шоссе. д. полковника фонъ Шперна. 535—1

JONAS IVANCEVIČIUS ieškau Masiliauskaitės iš Žarėnų parap. ir valsč., Telsių apskr. Adresas: Москва, Б. Лубянка д. 17, кв. 4, перепазная Дворникова. Н. Иванцевичу. 536—1

Kareivis JUOZAS JECINA iš Peštuvėnų ieškau savo moteris Kastancijos ir visos šeimos iš Stakliškių par., Vilniaus губ. Adresas: Действующая Армія, 2-ой Этапный батальонъ, 1-я рота. Иосифу Яцину. 516—1

Katalikų domeil

Juozo Masiulio

krautuvėje,

atsikėlusioje į SMOLENSKĄ, yra paraduoti: įvairių maldaknygių, ražančių, kryželių, agnosėlių sidabrinių ir prastų. Kainos prieinamos. Adresas: СМОЛЕНСКЪ, Энгельгардовская ул. № 23.

О. И. Масюлицу. 408—2

Visų, kurie surado per laikraščių skelbimus savo šeimynas, gimines, pažįstamus ir draugus, prašoma pranešti jų adresus Centraliniam Liet. Komiteto Inform. ir Registr. Biurui: Петроградъ, Басковъ пер. 29, кв. 2.

Kunigų domeil

Gavau naują transportą: Patinų, Vaskuliumų, Ampulų, Kupų, mažų kielikų, škaplierių ir ražančių. Didelis pasirinkimas arnotų. kapų, alų, komžų, stulų ir bursų.

A. PETRONIS,

Petrograde, Serpuchovskaja № 5, kv. 15. 282—2

Farmaceutai ir drogistai, gyvenusieji ir manantieji naujai apsigyventi LIETUVOJE po karo, kreipkitės šiuo reikalu: А. ГЕРДВИЛЬСЪ, Покровский пер., д. 10. гop. Воронежъ. 446—3

P. VEBLIAUSKAS, ieškau Kazio, Onos, Elžbietos ir Marijonos Čukšių iš Narbutų, Ukmergės apskr., Kovarsko parap., ir Uršulios Čukšienės iš Verselių taip-pat Kovarsko parap. 344—1

Juozas ARDICKAS noriu susirašinėti su giminėmis ir pažįstamais. Adresas: Симферополь, Клатерининская ул. д. 50. 430—1

Ieva ČEPAUSKIENĖ iš Mintaujos ieškau duktės Levanoros 16 m. ir sūnaus Broniaus 13 m. Adresas: Подольскъ, Петроградской губ., Подольщина дача. 413—1

Ona RAMANAUSKAITĖ iš Sereščiaus, Kauno губ., ieškau brolio Prano ir pažįstamų. Adresas: гop. Могилевъ, почт. ящикъ № 7. Аннѣ Рамановской. 444—1

Agota Pečkienė ieško vyro Juozo Peckio ir Antano Brundzos iš Suvalkų губ., Marijampolės apskr., Gudelių val., Čecetų k.: Ярославль, Романовская 44. Литовскій Комитетъ. 445—1

Juozas ŠMUILYS ieško giminių ir pažįstamų, prašo atsiliiepti: почт. ст. Вѣтка, Мор. губ., Шейно Лифшица пер. Иосифу Шмуилису. 442—4

Simanas ABRAMAVIČIUS iš Udrijos kaimo, Kalvarijos apskr., ieškau tėvo Simano su visa šeima. Москва, Марьяна роша, 2 проездъ № 26, д. Смирнова, кв. 1. 352—1

Antanas Krikščionas, ieškau savo pačios Zosės su 5 vaikais ir motinos. Kas žino, prašau pranešti? 353—1

Stasys ŠAKALSKIS iš Amerikos 3252 So halsted, St. Chicago U. S. A. ieškau savo motinos Marijonos Šakalės (Šakalskienės) ir sesers Nastazijos iš Raguvos m., Ukmergės apskr., Kauno губ. 406—1

Juozas RABIKAUSKAS ieškau giminių: Jurgio ir Anelės Rabikauskų ir Onos Žukauskienės. Visi iš Pilkalnio sod., Kursėnų par. Adresas: Сакара, Селдатекал Слобода, Петропавловская ул. 44. 396—1